

Élménybeszámoló

Idén Novemberben volt szerencsém Ausztriába utazni. De nem csak Ausztriába utaztam hanem egy új kultúrába, egy másik világba, egy másik család mindennapjaiba. És nem csak a testem utazott a vonattal hanem a lelkemben is el tudtam mélyülni. Tapasztalatokat szereztem, lényem egy új oldalát ismertem meg, rengeteget tanultam, láttam és hallottam. A gyönyörű hegyekben nem csak a vad szépséget láttam hanem a lehetőséget is. Ha kinézetem a busz ablakán nem csak a hibátlan, üde, zöld fűvet láttam hanem élettelteliséget is. A jellegzetes osztrák városokban nem csak csinos kis házakat láttam hanem egy felfedezésére váró helyet. Egy kalandot. Elejétől a végéig imádtam.

Első napon amit az iskolában töltöttünk megismerkedtünk az iskolával, a helyi diákokkal és meglátogattunk egy bio farmot. Ezt megelőzően megismerkedhettünk a környékkel és a befogadó családdal akik igazán nagyvonalúak és kedvesek voltak. Sajnos az én befogadó családom nem igazán beszélt jól angolul viszont a nyelvtudás hiányát egy nagyadag lelkesedéssel kompenzálta. A táj láttán mindannyiunk álla a padlót súrolta. Ausztria gyönyörű! Ez a mondat mind angolul mind magyarul több százszor hagyta el ajkunkat.

Az iskolai első nap legemlékezetesebb pillanata számomra az volt, amikor a Föld 17 céljáról beszéltek nekünk. Ezek tényleg fontos dolgok és egy pozitív jövőképet vetített előre nekünk ami kimondottan motiváló volt. Hisz ki ne akarna egy jobb világban élni? És ahogy ott is mondták változni sosem késő. És ez a kulcs. Ha most összefognánk igazán nagy dolgokra lehetnénk képesek. Mert a holnap már egy szebb nap lesz. Én mindenestre ebben hiszek és a lehető legkörnyezettudatosabb életre törekszem hiszen ez a jövő. És nem égetem fel magam előtt az utat. Ez a 17 cél végig kísérte ezt a hét napot. De nem csak ezt a hét napot számomra hanem az egész életemet ezentúl. Hogy csak egy pár célt említsek: szegénység megszüntetése, éhezés megszüntetése, a vizek megtisztítása, vallási, nemi és származási egyen jogúság. Ezekért én is tehetek. És tenni is fogok hiszen felelősek vagyunk egymásért és az anyaföldért is.

Számtalan izgalmas és lenyűgöző programban volt részünk. Bepillantást nyerhettünk Ausztria kulturális és természeti értékeibe is. Ismerkedhettünk más nemzetiségű de hasonló gondolkodású fiatalokkal. Láttuk a gyönyörű Almsee tavat amit meg is örökítettünk egy fotókiállítás céljából. Felfedeztük az Alm folyó vadregényes vidékét és a mesébe illő hófödte hegycsúcsokkal tarkított Kalkalpen Nemzeti Parkban tettünk egy remek kirándulást. Jártunk az egyedülálló Salzburgban ahol szinte megelevenedett a történelem mégis egy pezsgő, modern város is egyben. Megtekintettünk egy kimondottan érdekes liba farmot ahol olyan információk birtokába jutottunk amik megváltoztatták a libákról alkotott

elképzeléseimet. Annyira jó volt megosztani a kultúrámat más emberekkel és hallani az övékről.

Egy egész hetet volt lehetőségem Ausztriában tölteni az Erasmus+ projektnek köszönhetően.

Vasárnaptól szombatig vettünk részt különböző érdekes/szórakoztató eseményeken.

A program fő helyszíne Pettenbach volt.

Ide jártunk minden nap az iskola könyvtárába vezetni a naplónkat, lerajzolni az aznapi történéseket vagy esetleg megbeszéléseken részt venni.

Az első napon azaz vasárnap kora délután érkeztünk meg Pettenbachba ahol a befogadó családuk várt minket a vonatállomáson.

Egész nap volt időnk őket megismerni, a helyszínt feltérképezni.

Én személy szerint nagyon jól kijöttem a befogadó lánnyal illetve a családjával.

Pettenbach egy csöndes részén laknak egy gyönyörű családi házban.

4 lánytestvére van akik nagyon aranyosak és kedvesek voltak velem.

A hétfői napon egy délelőtti workshop után az Alm folyót néztük meg illetve utána egy Biofarmot látogattunk meg.

Beletekintést nyerhettünk az ott lévő állatok életébe illetve sok érdekes információt tudtunk meg.

Volt lehetőségünk megkóstolni az alma és a körte szörpöt is.

A keddi napon Salzburgba utaztunk de mielőtt oda értünk volna tettünk egy sétát és megnéztünk egy libafarmot.

A Mozartról nevezetes városban kaptunk szabadidőt aminek a lehetőségével körbe tudtunk jarni és kicsit körülnézni.

Szerdán egy gyönyörű helyre mentünk a Kalkalpen National Parkba.

Egy helyszínen bemutatták nekünk a nemzeti park lakóit például a hiuz , vörös szarvas. Illetve az ott levő növényekről is kaptunk egy kis bemutatót.

Aznap volt lehetőségünk egy hangszer megismerni, a dorombot.

Csütörtökön a Green Earth nevezetű céghez látogattunk el ahol matracokat, párnákat és bútorokat készítenek.

Egy adott témáról a fenntarthatósággal kapcsolatban később beszélnünk is kellett a csapatok között.

A nap további részében az Almsee tónál voltunk.

Megnéztük a gyönyörű tájat és sétáltunk a tó mellett.

A képekből amiket készítettünk csináltak egy kiállítást is amit az iskolában lehetett megtekinteni.

Pénteken már csak egy kis időre mentünk be reggel az iskolába elköszönni illetve még egy utolsót rajzolni.

Utána a családdunkkal mehettünk akárhová vagy a program vezetővel lehetett menni Steyrbe.

Mi délután mentünk Welsbe ahol nagyon jól éreztem magam.

Kaptam tőlük ajandekot is a hét végén.

Szombaton reggel már csak gyülekezni vittek minket a pedagógusok szállására.

Egy kicsit nehéz volt elválni a családtól mert azalatt az egy hét alatt igencsak összenőttünk és betekintést nyerhettem az ő életükbe.

Nagyon örülök hogy részt vehettem az Ausztriai programban és megtapasztalhattam sok új dolgot és fejleszthettem a nyelvi készségeimet is.

Volt lehetőségem gokártozni is. Nagyon jókat ettem és klassz volt az utazás.

A család kedves volt és vendégszerető. Volt alkalmam táncolni és sokat társasjátékoztunk.

Nagyon kedves volt az egész család. Mindennap játszottunk valamit és sokat beszélgettünk. Mindig a kedvemben jártak. És ez az egész program egy csodálatos élmény volt.

Összességében egy hihetetlen kaland volt ami motivál a (tovább)tanulásban és az életben. Ez egy egyedülálló utazás volt. Hihetetlenül hálás vagyok, hogy részese lehettem. Felejthetetlen volt!

Hugyi Viktória 8.b